

Вікторія Гриценко

*викладач німецької мови кафедри германських і східних мов та перекладу факультету лінгвістики та перекладу Міжнародного гуманітарного університету
Одеса, Україна*

Забезпечення освітнього середовища засобами інноваційних технологій під час навчання майбутніх перекладачів

Ключові слова: інноваційні технології, інноваційна діяльність, перекладацькі програми.

Втілення сучасних інформаційних технологій, які відповідають міжнародним стандартам освіти, та забезпечення усіх необхідних умов для плідної праці викладача у сучасному освітньому процесі є пріоритетними, крім того, вони допомагають вивести освітній процес на якісно новий рівень. Інноваційні методи освіти сприяють розвитку пізнавальної активності, студенти отримують навички їх використання на практиці. Без сумніву, інноваційні методи навчання мають значні переваги перед звичайними, оскільки вони в першу чергу вчать здобувача освіти самостійності з точки зору прийняття рішень, набуття знань та використання їх на практиці. Отже, новітні технології відіграють важливу роль у підготовці будь-яких фахівців.

Особливо велике значення засоби інноваційних технологій відіграють у підготовці майбутніх перекладачів, оскільки їх професійна діяльність у сучасному світі в будь-якому разі буде пов'язана з інтернет-ресурсами. Тому проблема забезпечення освітнього середовища засобами інноваційних технологій є у наш час дуже актуальною.

Питання інноваційної діяльності майбутніх перекладачів останнім часом цікавить багатьох науковців. Серед них А. Ольховська, К. Скиба, С. Амеліна та інші.

Саме С. Амеліна та Р. Тарасенко, досліджуючи досвід закордонних університетів, зазначають, що практика країн Європи та США показує, що інновації у процесі підготовки майбутніх перекладачів полягають в тому, що вже в період навчання студенти вивчають різні дисципліни, пов'язані із використанням програмного забезпечення (CAT-систем) під час здійснення перекладу [1].

У травні 2004 року Головне управління з перекладу Європейської комісії видало брошуру, в якій розглянуло основні допоміжні засоби та перекладацькі програми, що здатні значно полегшити працю перекладача, адже, як зазначено у вступному слові до цієї брошури: «Під час перекладу сьогодні мова йде не про те, аби знайти відповідне слово, а про те, як правильно використати сучасну техніку» [6, с. 2].

На нашу думку, в Україні під час навчання студентів-перекладачів приділяється недостатньо уваги використанню таких інноваційних методів. Лише незначна кількість ВНЗ в Україні використовують CAT-системи у навчанні. Серед них Київський національний лінгвістичний університет, Прикарпатський національний університет ім. В. Стефаника, та деякі інші. Нещодавно до них долучилась Одеська юридична академія. Але переважна більшість здобувачів вищої освіти вперше знайомиться з програмами такого

типу лише під час проходження практики на підприємствах. Причину вбачаємо у значних витратах, пов'язаних із придбанням такого програмного забезпечення. Л. Івашкевич пропонує два варіанти розв'язання цієї проблеми, кожен з яких має свої переваги та недоліки. Один з варіантів – це користуватися безкоштовними перекладацькими програмами, такими, як OmegaT; другий – той, який вже обрали деякі ВНЗ України, – приєднатись до міжнародного проекту Cat for Grad, який дає можливість безкоштовно користуватися цим програмним забезпеченням.

Вважаємо, що основним завданням викладача у підготовці майбутніх перекладачів сьогодні є підготовка спеціалістів, які не тільки зможуть стандартизовано виконувати покладені на них задачі, але в першу чергу робити це гнучко, креативно та своєчасно. Погоджуємось з думкою О. В. Матвеевої, яка зазначила, що сучасний перекладач – це досвідчений користувач персонального комп'ютера, різноманітних засобів зв'язку та спеціалізованого програмного забезпечення, це спеціаліст, який впевнено почуває себе в інформаційно-пошуковому просторі [3].

Отже, підготовка майбутніх перекладачів передбачає використання САТ-програм. Доцільнішим було б, беручи до уваги досвід закордонних колег, всебічно запроваджувати комп'ютерні перекладацькі програми як в межах традиційних дисциплін, так і в якості окремо виділених курсів. І тоді по закінченню навчання ми отримаємо висококваліфікованого, конкурентоспроможного, всебічно підготовленого до практичної діяльності професіонала.

Література

1. Амеліна, С.М., Тарасенко, Р.О. (2016). Інновації у формуванні інформаційної компетентності перекладачів: досвід зарубіжних університетів. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*, 140, 344-348, http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/VchdpuP_2016_140_82.pdf.
2. Ігнатенко, В. (2020). Використання сучасних інформаційних технологій у підготовці майбутніх філологів. *Іноземні мови*, 1(101), 37-42, <http://fl.knlu.edu.ua/article/download/197401/197551>.
3. Матвеева, Е.В. (2008) Современный переводчик: модель специалиста. *Вестник Башкирского университета*, 1, 211-213.
4. Ольховська, А. (2015). САТ-програми у структурі навчання майбутніх перекладачів. *Педагогічні науки*, 53, 75-81, <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/4861/1/Olhovska.pdf>.
5. Пилипчук, М. (2020). Зміст і характеристика інноваційної професійної діяльності майбутніх перекладачів. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 33(2), 276-281, http://www.aphn-journal.in.ua/archive/33_2020/part_2/46.pdf.
6. Lönnrot, K.-J. (2004). Übersetzung Hilfsmittel und Arbeitsablauf, https://www.uni-due.de/imperia/md/content/computerlinguistik/tools_and_workflow_de.pdf.